

הגרעין התורני-הברתי יבנה

"PINE PES"

שבת פרשת 'בהעלותך' עלון מספר 125 יז' סיון התשע"ב

העלון מופץ ביבנה, בית גמלאל, גבעת וושינגטון, קיבוץ יבנה, בן זכאי, ניר גלים, גן-יבנה ובמיילים

אחריו, הרי לעומתם היו לדוגמא את דתן אבירם, שבעים הזקנים והרבה אנשי מעלה אחרים בעם ישראל. אולם נראה כי ישנו משהו עמוק יותר מאשר להאשים את אותו צד של הערב רב. דור המדבר הינו דור שזכה לגילויים מרעישים, עליית מדרגות בקדושה בצורה חדה, מאותם מ"ט שערי טומאה למ"ט שערי קדושה. דור זה ניחן בנפש גבוהה ביותר. אך ידוע שככל שמעפילים יותר מעלה, כך גם הירידה תלולה מאוד, דוגמת יוחנן כהן גדול ששימש בכהונה גדולה שמונים שנה והפך לצדוקי. אם כך קורה לפרט, בחברה על אחת כמה וכמה. דור המדבר חל בו בערבוביה כוחות חזקים של טוב וכוחות חזקים של רע. ניתן להשוות את דור המדבר לדורנו אנו.

לא היה מעולם התעוררות גדולה כל כך של קדושה ומנגד שפלות גדולה כל כך של מעשים והתנהגות מכוערים. הרב קוק השכיל לתאר את דורנו כך: "דור המלא סערות ותהפוכות, דור הנבילה והפריחה, בן הזמן של האורה והאפילה של הייאוש והבטחה, וכל המוני משפטים הסותרים זה את זה הצבורים בקרבו ועושים אותו כמקרה וכהר געש שלא ידע שלוו".

על כן נלמד מטעותנו בעבר ונשתדל להחזיק בקדושה ולהעמיק את שורשיה ונזכה לגאולה שלימה במהרה, אמן.

פרשתנו מכילה אירועים רבים. מתחילה בדבר נפלא, מנורת הזהב ומספרת לנו על מעלתו של אהרון שבתור כהן זוכה בהדלקת נרות המנורה. לאחר מכן מרוממת את הלויים בתפקידם הנעלה בתור משרתי ה', השבט שזכה לשרת בקודש ומובדל משאר ישראל, ככתוב "והבדלת את הלויים מתוך בני ישראל והיו לי הלויים".

מפורש עניין פסח שני לאותם טמאי נפש שלא יכלו לחגוג את הפסח במועדו ועניין הענין ושתי חצוצרות הכסף. למרות האווירה האופטימית הצרות לא מאחרות לבא. פתאום, בשינוי מפתיע לאחר כל הרגשת הרוממות הזו, ישנה נפילה חזקה של בני"י. הם מתלוננים על הדרך שהם עושים במדבר ומיד ה' מבעיר במ אש. לאחר תחנוני משה האש שקעה ומיד לאחר מכן, בני"י נופלים שוב על תאוות הבשר והם מתחילים להתאונן לפני ה' "זכרנו את הדגה...", מתלוננים על אבטיחים וקישואים בזמן שזוכים ליהנות מהמן המיוחד.

מה קורה פה? היכן כל הרגשת הרוממות החל מיציאת מצרים ועד כה? כיצד חל השינוי הזה? האם זה דור המדבר המהולל שעליו נאמר "אספו לי חסידי כורתי בריתי", או להיפך ככתוב "ארבעים שנה אקוט בדור ואומר עם תועי לבב הם והם לא ידעו דרכי"? ניתן לתרץ ולומר שאותו ערב רב שעלה עם ישראל, הוא זה שגרם לכל הבעיות בלכתם במדבר ועם ישראל רק נסחף

17 מדמו

מיום חנוכה

העלון מוקדש לרפואת חברנו: ישראל פרוי רפאל בן מרים

מערכת עלון "לעם סמים"
lshamaim@gmail.com

הוצאה לאור:
הגרעין התורני-הברתי יבנה

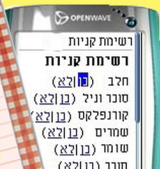
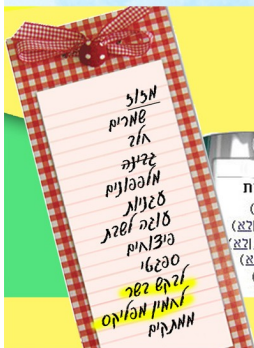
לתרומות ניתן ליצור קשר
או להפקיד ימירות בחשבון הבנק:
סניף: 939 מספר חשבון: 32114/38

כף משפחה, ורשימת הקניות של...

מלול

סופר שיש בו הכל

סופר מזוז רח' הדרור 25 08-9436688 בייבי מזוז רח' שבזי 08-9436945

"ויעש כן אהרן"

משה כשלמד תורה עם בני ישראל סיפר להם את שבחי הקב"ה, ואילו אהרן היה תמיד ממליץ על ישראל ומספר שבחיהם לפני ה'.

כשם שמשה לא שינה מן האמת שהפליג בשבחי ה', כי הרי הכל אמת. כך גם אהרן בעבודתו לא שינה לעולם מן האמת! על ידי דיבוריו היה מעלה את ישראל, עד שנעשו באמת טובים והגונים, וכל השבחים שנאמרו עליהם היו אמת לאמיתתה.

שנוכח למצוא את הטוב בכל יהודי לדון אותו לכף זכות, ולהתקרב לאבינו שבשמים.
שבת שלום

חכמת נשים

מאת: רחלי דעודש

כמו להבה

לומד תורה ומבין אותה היטב, אבל התורה אינה מאירה בנפשו. וכפתגם הבעש"ט, שיש תלמידי-חכמים שאמנם הם 'נרות' אבל אין הם 'נרות מאירים' וצריך 'להדליקם'.

זה תוכנו של הציווי "בהעלותך את הנרות": אין להסתפק בעצם קיומו של הנר, אלא יש לפעול שידלק ויאיר. לא דיי בלימוד התורה כשהוא לעצמו, אלא צריך לוודא שהתורה היא 'תורה אור' – תורה מאירה, שתאיר את נפש האדם הלומד וגם תאיר את סביבתו, ממש כשם שנרות מנורת המקדש האירו את העולם כולו.

ללהבה ולנר היבט נוסף מבאר את הפסוק "נר ה' נשמת אדם" – הלהבה עולה מעלה ומבקשת להפרד מהכלי-גוף הנר, אך כשנפרדת לגמרי מהנר היא נעלמת ולא נראית יותר. כך גם באדם הלהבה-הנשמה שבו חפצה לחזור למקורה ולשורשה, לעלות מעלה. למרות שכאשר הנשמה תעלה למעלה הרי היא תאבד את מציאותה ולא תורגש כלל כניצוץ המתאחד באבוקה. אך כל עוד האדם חי עליו להבין כי רצון ה' הוא שיעשו לו דירה בתחתונים – על האדם לחבר גוף ונשמה. לימוד חכמת התורה עם רגש ותפילה לחיות "תורת חיים" המפעמת ועולה מעלה מעלה...

"נר ה' נשמת אדם" אני מביטה בנר הזכרון. בלהבה העולה מעלה מעלה, כאילו אינה חפצה בכלי, ובפתילה. אותו הנר דולק שבוע ימים בבית האבל, וכמו הכהן הגדול בכל פעם מישוהו אחר דואג להיטיבו, לנקות את השעווה, להרחיקו מהחלון, להגן עליו מפני הרוח. כאילו עדיין אנו חשים בנשמה, ורוצים להיטיב עימה. בלוויה, בתוך ההמולה ובסערת הרגשות כשהובילו אותה לקבורה שאלתי ובעיקר כאבתי, איך מסכמים חיים שלמים של אדם בלוויה אחת? ומה נותר ממנה, אם לא הותירה אף אחד אחריה?... ואולי היום, שבוע לאחר מכן אני מוצאת כוחות למצוא ולחפש תשובות, ובעיקר להשתדל ליישם אותן בחיי.

"בהעלותך את הנרות אל מול פני המנורה..."
אומרים חז"ל: "הרוצה להחכים ידרים, והרוצה לעשר יצפין" (ב"ב דף כ"ה ע"ב), המנורה מוצבת היתה בדרום - והשולחן בצפון. ואם רוצה להתפלל על חכמה, יעמוד בצד מזרח ויטה לצד דרום.
דרך המנורה יורדת חכמת התורה, והיראת שמים והקדושה לעם ישראל, הרוצה להחכים ידרים.

מדוע דווקא המנורה משולה לחכמת התורה? ובמה הדברים נוגעים לחיינו?

החסבר טמון בהבנת עומק ההשוואה בין הנר ובין התורה. מסביר האדמו"ר רבי מנחם מנדל שניאורסון (הרבי מליובאוויטש) זצ"ל בספרו "תורת מנחם":

הנר מורכב משני חלקים – הנר עצמו (הכלי, הפתילה והשמן) והלהבה המאירה. רק השילוב בין שניהם, ובעיקר השימוש בנר להעלאת אור – הוא העושה את הנר לנר שלם, נר שמאיר ומפיץ אור.

גם בתורה קיימים שני ההיבטים האלה. ה'נר' שבתורה הוא הלימוד עצמו, הבנת חכמת התורה, אבל העיקר הוא ה'להבה' – שהתורה תאיר בנפש האדם. עלול לקרות מצב שהאדם אמנם

זה תוכנו של הציווי "בהעלותך את הנרות":

אין להסתפק בעצם קיומו של הנר, אלא יש לפעול שידלק ויאיר...

"כמו להבה שעולה ומתאוה עוד לעלות ולעלות ואת גופה כך לכלות להיגמר, להיות כמו נר של זיכרון ...

ואז גנים וגם נהרות פריחות וים מנגינות שירודות ועולות את הנשמה מענגות ואז שדות וגם נחלים שבילים שלא ידועים נפתחים מאירים מדברים בשירים..." (כמו להבה / עמיר בניון)

יהיו דברים אלו לעילוי נשמת נורית בת שהי ז"ל

אומנויות לחימה

השפלה של האגו. יש ניסיון בעצם להגיע לענווה אמתית שרק מתוכה אדם יכול ללמוד באמת. הצניעות כל כך מתקעקעת שגם כשאתה מגיע לחגורה שחורה וקדים לכבודך, אתה מרגיש שאין הבדל בינך ובין התלמיד. לאחר קבלת המכתב לבחינה לחגורה שחורה אתה חוזר למצב חגורה לבנה. **לבנה!** כן, כן. החזרה הזו מאפסת אותך ועוזרת לך לשמור על פרופורציה, שאתה תמיד מתחיל מחדש. "אל תאמין בעצמך עד יום מותך". במשך ארבעה חודשים של אימון מפרך החגורה הלבנה סופגת זיעה ולכלוך ומשחירה, לאט לאט אתה מתקדם שוב בשורות עד שחוזרים לשורה של החומות. זה שהגעת לחגורה שחורה לא אומר שאתה יכול לנוח. תמיד יש יכולת להשתפר, לשכלל, למצוא טכניקות ושיטות שונות - זה מהלך אינסופי. אתה כל הזמן חוזר לחגורה לבנה. כמה שאתה יודע, אתה מבין כמה אתה לא יודע. **(מזכיר לכם משהו?)**

דבר נוסף הוא חינוך חזק לעמל ומאמץ והכל מתוך משמעת. כמו שבסדר לפעמים אתה מעוניין לישון קצת או להתאוורר, השליטה העצמית שרכשתי עוזרת לי להתאמץ יותר ולהמשיך בלימוד. אתה לומד להעריך את המאמץ לא בגלל הידע שלו אלא בגלל האישיות שלו. יש גם סיוע חברתי המון לתלמידים עם בעיות קשב וריכוז וצרכים מיוחדים. ובכלל, גם לחבריה הלא דתיים יש אמות מוסר מאד גבוהות.

כיצד אתה מסתדרת לך אומנות הלחימה עם האווירה האנטי-אלימה שהיהדות משדרת?

דבר ראשון - זו אומנות לפני לחימה. קודם בא היופי של האומנות ואחר כך החוסן של הלחימה. אנו מודרכים שאין להפעיל את הידע הנרכש

בחוף, חוף ממצבי קיצון שהאדם או הסביבה נמצאים בסכנה. אדרבה, אדם שהתמקצע ויודע שבמכה אחת הוא יכול לגרום לנזק בלתי הפיך, הוא הרבה פחות אלים כי הוא מפחד מהכוח שלו. יוצא אפוא, שאומנות הלחימה מיישרת קו עם היהדות בכך שהיא גורמת לאנשים להפעיל את האלימות רק במקומות שהיא באמת נצרכת, כמו שהיהדות נדרשת. יש משפט יפני עתיק האומר "המנצח את האחר הוא חזק, אך המנצח את עצמו הוא כל יכול." ממש במקביל ל"איזהו גיבור? הכובש את יצרו."

מה מקדם ומה מעכב אותך בעבודת ה' באימונים?

מה שמקדם אותי בעבודת ה' הוא להיות היהודי החדש שנותן לעבודת ה' שלו להתבטא בכל תחומי החיים האפשריים. יש כמה טקסים שמעכבים, כמו קידה מול קיר עם תמונות המורים מתוך כבוד אליהם. אך המאמץ מתחשב בזה ומוצאים דרכים לעקוף זאת. עוד עניין בעייתי הוא של ערכים שהולכים לנקודות קיצון. אצלהיפנים, הכבוד הוא עד המוות. הם מתאבדים בצורה טקסטית אם הם איבדו את הכבוד שלהם. אפשר לומר שהכלל המנחה אותי הוא "חכמה בגויים תאמין" ולהעשיר עם החכמה הזו את היהדות עד כמה שניתן. שבת שלום!

יאיר קוסקס בן 22 מרעננה הוא תלמיד בישיבת הסדר. אך בעוד שחבריו לספסל הישיבה אוהבים לטייל, לקרוא ולשחק כדורסל בזמנם הפנוי, יאיר מקדיש את עיקר זמנו לאימון בקראטה. ולא, הוא לא רואה בזה עוד תחביב.

מתי היה המפגש הראשון שלך עם הקראטה? זה התחיל בגיל 14 כחוג להעשרה אישית בלבד. להרבה ילדים בגילאים האלו יש את הגיוק הזה של אומנויות לחימה וגם אני הצטרפתי למכון קראטה המתמחה בשיטת ה"סאיטו" (= סאי - כנות, דו - דרך). באימון הראשון אתה בטוח שאתה הופך להיות רמבו אך למרבה האכזבה, כמעט ולא ראיתי מכות. כיון שהבטחתי להורי להתמיד בהחלטה שלי, החלטתי בכל זאת להישאר. עם השנים, כשאתה לומד טכניקות ורמות של דיוק, אתה מבין שיש בזה משהו הרבה יותר גדול מסתם ללכת מכות כמו ברחוב.

חגורות מכל הצבעים...

ההתחלה הייתה איטית. בשביל לקבל את הדרגה הראשונה (חגורה כחולה) עברתי שנה של אימונים בהם הייתי צריך להוכיח את יכולותיי למאמן ובעיקר לעצמי. המאמן, שחזר עם ראש מאוד צבאי מהשירות שלו, נהג בנו בחומרה רבה ובמשמעת שבזכותה נבנתה קבוצה רצינית. המעבר מחגורה כחולה לצהובה היה תקופה קשה מנטלית, כי הרבה אנשים פרשו או לקחו הפסקה. בתחילת התקופה של חגורה כחולה היינו 30 איש בקבוצה עד שבמבחן לחגורה הירוקה (שאחרי הצהובה) מצאתי את עצמי ניגש לבד. מה שעזר לי להישאר, היה הצוות, המאמן ועוזריו, שהכווינו ודרבנו אותי להמשיך הלאה אל החגורה השחורה הנכספת. גם היא כפי שיתברר בהמשך, איננה סוף הדרך.

אילו ערכים אומנות הלחימה מקנה?

לא בדיוק קונים ערכים חדשים, אלא ערכים נושנים מקבלים נופך יותר גדול. בשיטת הלחימה שלנו, כבוד, אהבה ומשמעת הם שלשת אבני היסוד. מעבר לכך משמעות שמה של שיטת הלחימה היא להיות ישר בכל תחום בחיך. שלשת הערכים הנ"ל שהשיטה דוגלת בהם היו ערכים שהתעצמו בשבילי. כבוד למורה, אהבה לחברך לספסל האימונים. עם הזמן, כל תלמיד מקבל יותר ויותר סמכות ואיתה באה גם אחריות כלפי תלמידים צעירים יותר. כשהתחלתי את הלימודים בישיבת ההסדר בחגורה ירוקה, הייתה זו גם התקופה שהתחלתי להדריך קבוצות של ילדים קטנים. ההתחלה של ההדרכה בנתה אותי מבחינה מנהיגותית והעלתה את המוטיבציה שלי לסיים את הפרויקט הזה עד הסוף. יכולתי למצוא את עצמי בקבוצות הצעירות, על כל הקושי והלחץ שלהם והחלטתי להעניק חזרה ממה שקיבלתי. נהייתה לי מעורבות גדולה יותר בנעשה במכון והרבה דברים הקרבתני לשם כך. ההדרכה מאלצת לבנות שיעור ולהיות דמות דומיננטית ומנהיגה כלפיהם. לא מחנכים את הילד ללכת מכות אלא להיות אדם יותר טוב, ערכי יותר וממילא זה מעצים את האדם.

באילו נקודות מצאת את החיבור בין אומנות הלחימה ליהדות?

כשנכנסתי עם הראש לישיבה והתעמקתי גם בתורת הלחימה, הנקודות התחילו להתחבר. לפני שהתגייסתי עליתי לחגורה חומה. לאחר פציעה לא מתוכננת שהורידה לי את הפרופיל, עברתי לשרת בתל השומר ויכולתי להמשיך את האימונים לרצף אינטנסיבי יותר של הדרכה יומיומית ואימונים של 6 פעמים בשבוע. זה גזל את כל הזמן הפנוי שלי בצבא. זה זירז את ההליכים וקודמתי לחוס מתקדם. בסוף תקופת הצבא קיבלתי את המכתב הנכסף בו אני מוזמן לבחינה בחגורה שחורה, והרגשתי כמו לפני הבר-מצווה שלי. יש בזה שאלה של הערכה עצמית. האם אני ראוי להחזיק בתואר הזה? ממש בדומה להחזקה בתואר של יהודי שומר מצוות. בבחינה נבחנים במישורים המנטלי, הפיזי, הדידקטי (כן, יש גם בחינה עיונית...) והאסטרטגי. היינו צריכים להגיש עבודה עיונית כששלי התמקדה בקשר הבסיסי בין יהדות לאומנות לחימה.

יש כמובן את עניין העבודה על המידות. בתחילת הדרך יש המון

שיעורים פרטיים

הדרך הנכונה ללמוד...
מתמטיקה - אנגלית
לכל הגילאים

- העברת שיעורים ע"י מורים מקצועיים
- עזרה בשיעורי בית
- הכנה מקיפה למבחנים
- מרתונים לבחינות בגרות
- יחס אישי והתקדמות מובטחת

אם אתה באמת רוצה להצליח
התקשר/י אלי עכשיו:
רן: 054-2100442

החכם אומר
הריני לומד
שתי הלכות
היום ושתים
למחר עד
שאני לומד
את כל
התורה
כולה
(ויקרא רבה)

א. מותר לאיש ואשה להתייחד כאשר נמצאים במקום היחוד ילד או ילדה [בגילאים שיבוארו להלן], כיון שילדים אלו נחשבים כ'שומרים' מאחר ודרכם לספר לכולם מה שהם רואים. [אמנם אסור להתייחד עם ילד או ילדה לבדם, כאמור לעיל]. (ש"ע אהע"ז כבי, י"ד קצבד)

ב. דין זה הוא בין בילדים של האיש או האשה, ובין בילדים זרים. (צ"ע אליעזר ו,מ,טז)
- בשאלות הנוגעות למעשה יש להתייעץ עם רב לאחר ליבון כל הפרטים הנוגעים לענין

בית המדרש שלנו פתוח כל יום

מיד אחרי
תפילת ערבית
מצאו אותנו ...
בבית "כ" אוהל משה"
רח' הנשר 2

בני-עקיבא סניף יבנה

לז פעילות שבת

פעולת ערב שבת	מפקד
חבריא ב' כיתות 6-12	חבריא א' כיתות 6-7
22:30	18:30

בואו בשמחה!

לפרטים נוספים:
אוריה הקומנרית 64-6644-0523

שעת סיפור כוחה של השבת

סיפור הרב להמן, ידידי, מר פרינס, היה בעל בית מסחר גדול לשטיחים בעיר אמסטרדם שבהולנד.
היה זה בליל שבת. המשפחה הסבה כבר סביב שולחן השבת. והנה נכנסה המשרתת והודיעה כי פקיד של חצר המלכות רוצה לדבר עם מר פרינס.
- אני מצטער שאני מפריע - אמר הפקיד בהיכנסו לחדר - אני בא בשליחותו של הוד מעלתו, הנסיך הנדריק. הוד מעלתו מבקש ממך, מר פרינס, לשלוח לארמון חמישה שטיחים, בצורה ובגודל הרשומים כאן. הוד מעלתו זקוק לשטיחים מיד, לקישוט האולם לכבוד המסיבה שתיערך הלילה בארמון.
מר פרינס לא היסס, ואמר: אני מצטער מאוד, אך לא אוכל למלא הערב את רצון הוד מעלתו, הנסיך. הערב הוא ערב שבת, יום קדוש ליהודים. אם הוד מעלתו ימתין עד מחר בערב, עד צאת השנת, אשמח לשלוח את השטיחים המבוקשים.
- אך המסיבה מתקיימת היום..... אמר הפקיד.

ומר פרינס השיב: אין אני יכול לעסוק במסחר בשבת, מסור נא להוד מעלתו את צערי העמוק.

הפקיד הלך, והמשפחה המשיכה בזמירות השבת שהופסקו עם הופעת השליח.

טרם סיימה המשפחה את ארוחת הערב ושליח הנסיך הופיע שנית: הוד מעלתו מבקש שתשלח את השטיחים מיד.
ומר פרינס בשלו: אינני יכול אלא לחזור על מה שכבר אמרתי: שבת היום, אני מצטער, אבל אין באפשרותי למלא את רצון הוד מעלתו.

מיד לאחר ברכת המזון הופיע השליח בפעם השלישית. הפעם הוא הביא אתו

מכתב מהנסיך:
"מר פרינס היקר!
מוכרח אני לקבל את השטיחים מיד. אהיה מוכן לשלם עבורם פי שניים ואפילו פי שלושה. אם תסרב לבקשתי, תוכל למחוק אותי מרשימת הקונים שלך.
הנסך הנדריק".

לאחר קריאת המכתב אמר מר פרינס: מפני קדושת השבת אין באפשרותי לענות להוד מעלתו בכתב ואודה לך אם תמסור את דברי כלשונם:

"נסיך נכבד מאוד!

אמנם אתה שליט גבוה ונכבד, וחובתי לשמוע בקולך ולמלא את רצונך תמיד, אך יש גבוה מעל גבוה - מלך מלכי המלכים, יוצר הכל - והוא ציווה עלינו לנוח בשבת.

צר לי מאוד להפסיד קונה נעלה וחשוב כהוד מעלתך, אך אין ביכולתי לנהוג אחרת. לא אחלל את השבת!"

השליח יצא ובחדר סערו הרוחות. בניו של מר פרינס הביעו את דאגתם וחששם: מה יהיה? כיצד יגיב הנסיך? מה יעלה בגורל בית המסחר שלהם? מה יעלה בגורלם?
כאן התערבה הסבתא הזקנה באומרה: "הניחו לאביכם, הקדוש ברוך הוא העמיד אותו בניסיון, אלוהים יהיה בעזרנו וה' ימלא את כל מחסורנו".

במוצאי שבת הגיעה הזמנה בכתב: "מר פרינס מתבקש להתייצב לפני הנסיך, ביום שני בבוקר, בשעה 10"

בשעה היעודה נכנס מר פרינס ללשכת הנסיך. הנסיך פנה אל מר פרינס ואמר:

- אני, אמר הנסיך, התנגדתי לדבריו וטענתי שהיהודים נאמנים, נאמנים לחוקי דתם ולחוקי המדינה.
- החלטנו, המשיך הנסיך והוסיף, להעמיד אותך בניסיון. שלחנו לבינתך את השליח פעם אחר פעם - הכפלנו ושילשנו את מחיר השטיחים, וגם איימנו בהפסדים הצפויים לך.

אני שמח שעמדת במבחן ולא "מכרת" את השבת שלכם עבור בצע כסף. מהיום ראה בי לקוח שלכם. וגם אשתדל שהוד מלכותו, המלך - יכיר את בית המסחר שלכם"

תבליני א.א.

תבלינים • פיצוחים • קטניות • פירות יבשים

ניתן להזמין מראש: ג' חנון ביתי, קובנה, סביה, סלוק, לחוח, חילבה מוכנה, סחוג ביתי

שד' דואני 28/20 מ. מסחרי לב יבנה טלפקס 08-9322808

